

Den räddade ynglingen : poem /

Mattsson, Sven,

81 A Br.

Den Riddade
YNGLINGEN.

P O E M

af

S. M—n.

TRAFAD,

TRYCKT HOS J. F. PETZOLD,

1863.

L. L. L. L.

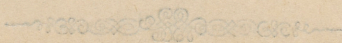
Den Högsta

YNGLINGEN.

POEM

II

S. 31—II.

TRICKT

TRICKT HOS J. E. TRICKT,

1863.

Uti ett öfvergifvet torp i skogen
Två makar bodde i sin djupa nöd.
Ack, fattigdomen var med dem förtrogen;
De finga vatten, knappt en smula bröd.

Och modren gråt och tryckte till sitt hjerta
Sin lille son, som ömt på henne såg;
Och fadren sänkte hjessan, stum af smärta;
Ett moln af sorger på hans panna låg.

I många år med arbet', svett och möda
De odlade en täppa kring sitt tjäll;
Och jorden gaf dem därför riklig föda,
Och deras lefnad var då lugn och säll.

Men nödens broder med de bleka dragen
Stal helsan från de armas läger bort, —
Då trädets gröna krona den är tagen,
Då faller stammen vissnad innan kort.

Men dödens engel tände öfver lifvet
Sin bleka fackla — plågan var förbi;
Och torpet stod så öde, öfvergifvet;
Och iugen menska bodde mer deri.

Ty lilla Fredrik, utan far och moder,
Med tårfylldt öga gick från gård till gård;
Ej någon vän, ej syster eller broder
Den faderlöse ville ge sin vård.

Från dörr till dörr han gick med tiggarsafven,
Och bad om bröd, men ingen gaf ändå;
Och gick han gråtande och bad vid grafven,
Den var så tyst, der var ej hjälp att få.

Då hvisskar brottets moder i hans öra:
”Räck mig din hand, jag vill din moder bli;
Jag vill dig på en bättre bana föra,
Der du från nöd och fattigdom är fri.”

Då glömde han sin fars och moders minne,
Han kom allt närmare en afgrunds rand,
Och orön växt i hans unga sinne,
Som vattenliljan vid en klippig strand.

Allt mer han sjönk i syndens öppna sköte
Och mot förderfvet gick han mer och mer;
Då öppnas fängseldörren till hans möte,
En mörk och dyster boning der han ser.

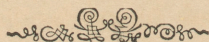
Från Fredriks öga föll en tår — likt våren
Med daggens droppar på ett blomsterland, —
Då kom en gubbe klädd i silfverhåren,
Han tog den fallne vid sin fadershand.

Och på hans läppar då de orden hördes:
"Jag är de armas, öfvergifnas far;" —
Och ynglingen steg fram, hans hjerta rördes,
Och i hans öga sam en perla klar.

Han sade: "ack den räckta fadershanden,
Den frid och tröst och räddning till mig bär;
Och vindens sus och vågens sorl vid stranden
De hviska sakta: att jag räddad är."

När nästa morgonsol sig åter tände,
Vid Råby Institut då Fredrik låg.
På böjda knän, till Gud en bön han sände,
Och med en tacksam blick mot himlen såg.

O, vandrare! gå hän i lifvets gårdar!
Lyft från dess sköna altar' sorgens dok!
Hör der hans namn, — som än de arma vårdar,
Och du välsignar namnet: — *Gyllenkrok.*

Fred Fredrik öga föll en tår —
Med dagens droppar på ett blomsterblad —
Då kom en gubbe klädd i silfverhår,
Han tog den blåa vid sin fäders hand.

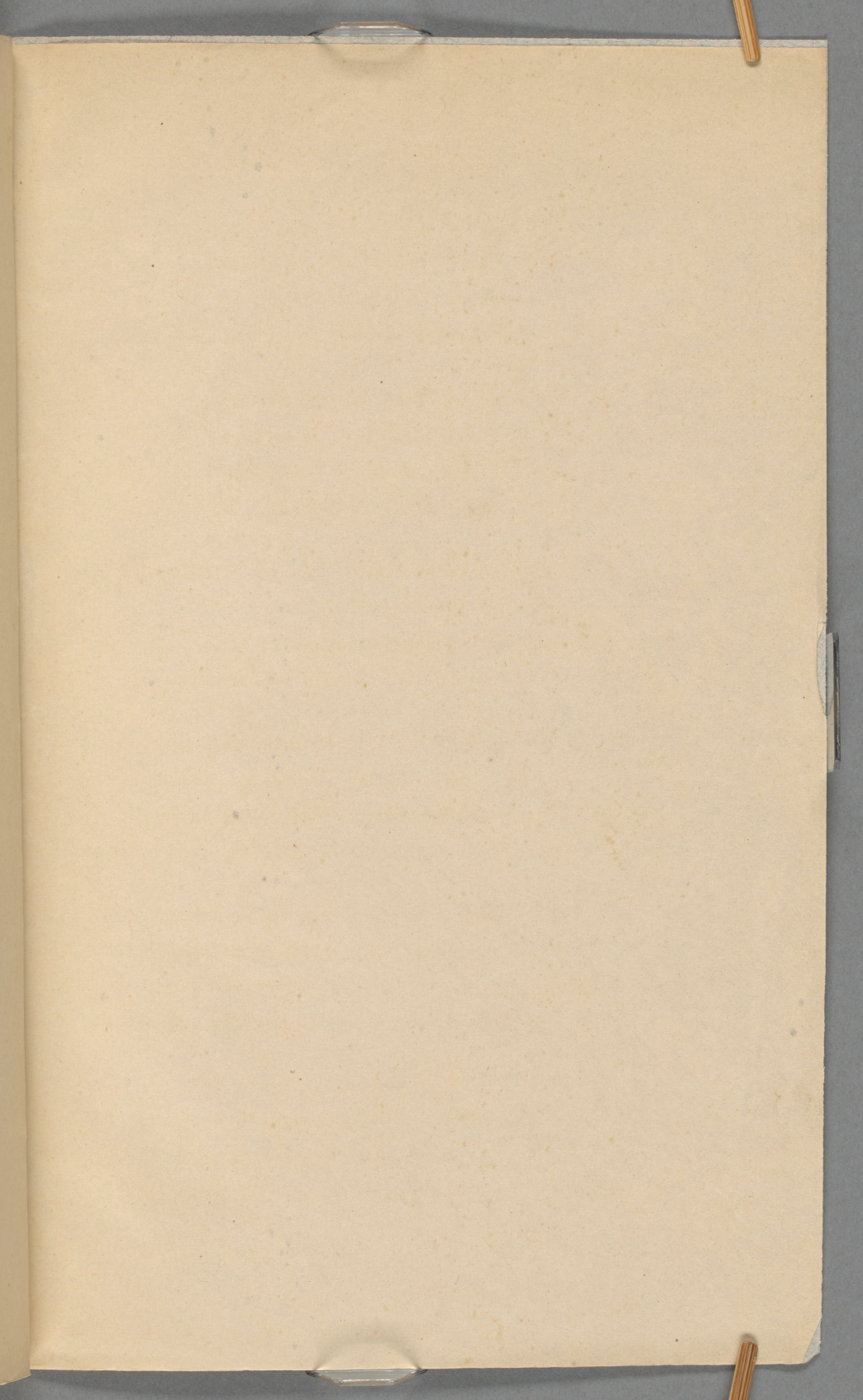
Och på hans läppar då de orden hördes:
"Jag är de annas, öfvergifnas far,"
Och ynglingen stog fram, hans hjerta röres,
Och i hans öga sam en perla klar.

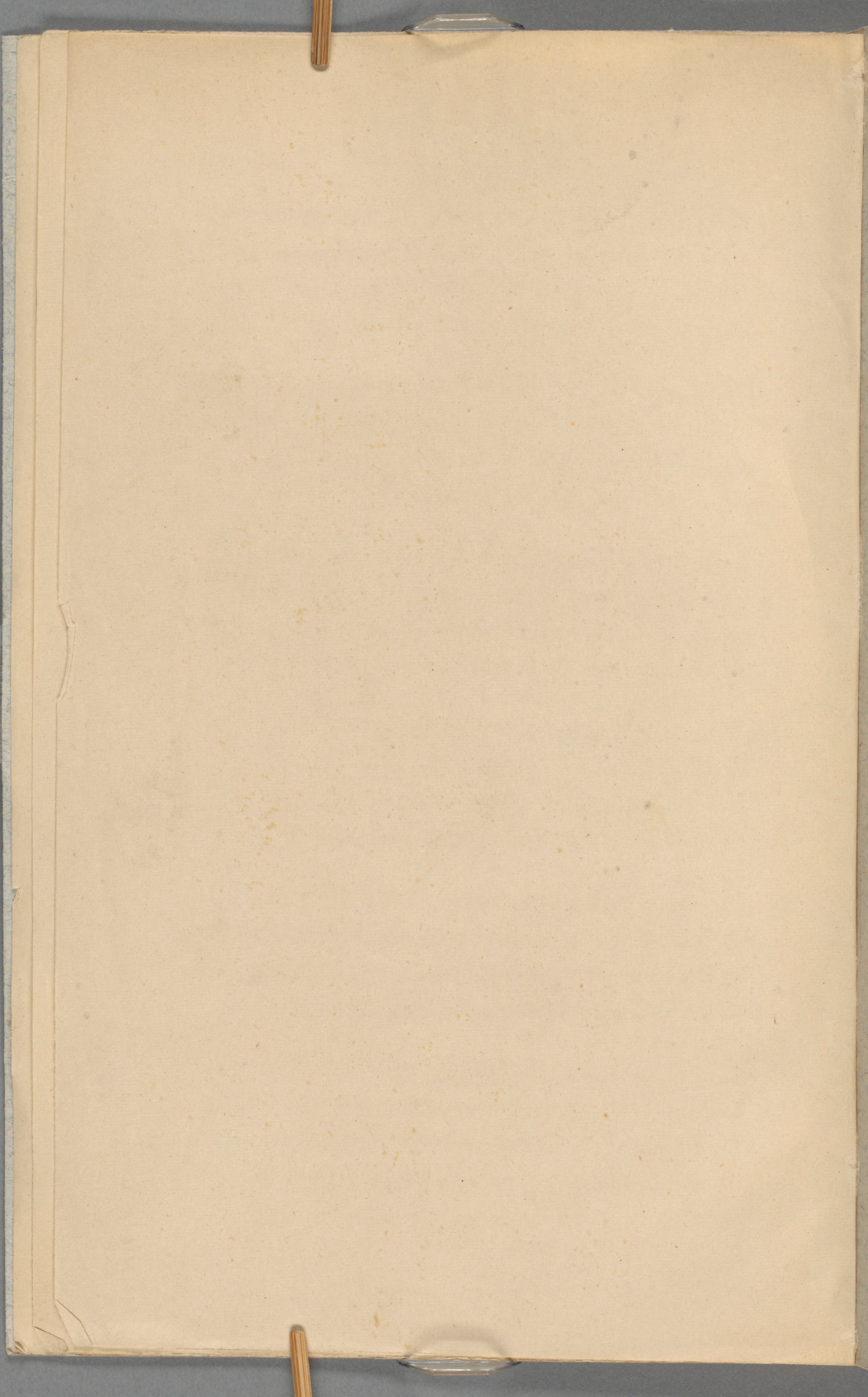
Han sade: "Jäck den räckta fäders hand,
Den fri och trost och räddning till mig här;
Och vindens sus och vågens sus vid stranden
De briska sakta: att jag räddad är."

När nästa morgon sol sig åter tände,
Vid Hälby fästet då Fredrik låg,
På höjda kån, till Gud en bön han sände,
Och med en tackkam blök mot himnen såg.

O, vändare! gå här i lifvets gårdar,
Låt från dess sköna altar sorgens dokt
Hör der hans namn, — som än de grimma värdar,
Och de välsagat namnet — Gyllensök.

Handwritten signature

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

